

Politiefag. Den særlige Bestemmelse, som Frd. af 15de Januar 1817 § 1 indeholder angaaende de Politiefager, der fra Kjøbstæderne paa Bornholm indankes til Landsoverretten, skal ogsaa være anvendelig, naar private Politiefager indankes fra Landjurisdictionerne paa bemeldte D. Det skal derhos i private Politiefager, hvad enten de have været behandlede i en Kjøbstad eller ved en Landjurisdiction, være vedkommende Part tilladt selv at udstede Stævningen, dog at denne i det seneste nærmeste Sognedag førend Sagen falder i Rette indleveres til vedkommende Lands-overretts Justitscontoir, for at forsynes med Rettens Segl og Justitssecretairens Baategning, ved hvilken Leilighed de for Stævningens Udtagelse befalede Gebyrer blive at erlægge“,

blev vedtaget med 56 Stemmer mod 18.

4) Udvalgets oprindelige Forslag til § 3 — nu § 4 — saalydende:

Under Appel af private Politiefager kunne nye Vidner føres og nye Bevisligheder fremlægges for Overretterne, uden at dertil udfordres Bevilling. Thingsvidner i deslige Sager kunne optages ved vedkommende Politieret,

blev eenstemmigt vedtaget med 80 Stemmer.

Derpaa gik man over til Forhandlingen af det sidste Affnit af Loven, nemlig §§ 5 og 6 (see Nr. 5 og 6 paa ovenstaaende Liste over Ændringsforslag).

Danfjer: Jeg skal blot tillade mig, at bemærke, at den Form, vi have valgt i den sidste Paragraph, er grundet derpaa, at den provisoriske Forordning er udfkommen tidligere end Grundloven; havde det Mødsatte været Tilfældet, saa troer jeg, at Formen burde have været en anden.

Da ingen Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til en ny § 5; istedetfor Udvalgets tidligere foreslaaede § 4, saalydende:

„Gebyrerne for Overretterne i private Politiefager, der ikke angaa Pengesdringer eller andre Formuesgjenstande af

mere end 25 Rbd. Værdi, erlægges kun med det Halve af de for Sagers Behandling ved Overretterne bestemte almindelige Gebyrer, og bortfalder derhos i disse Sager Brugen af stemplet Papir ved Overretterne“,

blev eenstemmigt vedtaget med 80 Stemmer.

2) Udvalgets oprindelige Forslag til § 5 — nu § 6 — saalydende:

„Nærværende Lov træder istedetfor den provisoriske Forordning af 27de Maj 1848, hvorved Overpolitieretterne paa Landet, ophæves“,

blev eenstemmigt vedtaget med 84 Stemmer.

Formanden: Efterat nu saaledes Lovens Form i dens forskjelligte Enkeltheder er bleven afgjort, vil der nu kun være Tale om Lovens Titel. Hvis altsaa Noget ønskes at ytre sig om dette Punkt, om hvilken Titel Loven bør have, Noget, som jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, saa vil dertil nu være Stedet. Sædvanligviis pleier man ikke at gjøre Titlen til Gjenstand for en særegen Discussion, men overlader Udvalget at gjøre Forslag i saa Henseende.

Monrad: Var det ikke bedre, at vi aldeles ikke gav Loven nogen Titel? Grundloven er jo imod Titler, og jeg synes ogsaa, at det er urimeligt, med Hensyn til en saadan Lov, at spille Tiden med at discutere om Titlen.

Formanden: Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at ved en Lov vil en Titel dog vist være fornøden, men vi kunne vist overlade Udvalget at give den en saadan.

Ordføreren: Jeg skal ogsaa kun bemærke, at det dog er noget uegentligt, at der her kan alluderes til Grundlovens Bestemmelser om Titler, thi der er jo ikke Spørgsmaal om at give Loven en Titel, hvorved den kaldes for andet end hvad den i Virkeligheden er; det er altsaa ingen Titel, det er kun en Betegnelse af Lovens Indhold, og den maa jo være i Overensstemmelse med hvad Loven i Virkeligheden indeholder. Naturligviis kan der ikke være Spørgsmaal om, saa aldeles udtømmende at gengive Indholdet i Lovens Benævnelse, for ikke at bruge Ordet „Titel“;